

Lov černé zvěře trochu jinak

Jistě si téměř každý z myslivců měl možnost přečíst nebo slyšet mnoho rad, jak nejlépe na přemnožená divoká prasata. Každý způsob lovu černé zvěře má svá pro a proti – čekaná u vnaďiště je náročná na čas a je nutné samozřejmě vnaďit a vnaďiště kontrolovat a limitující je nejen váš čas, ale i počasí a světelné podmínky. V našich honitbách se rozmohl nešvar krmit, nikoliv vnaďit, a tak vidíte v mnoha honitbách haldy plesnivého bílého pečiva, nebo hnijící hromady „čehosi“, čímž si myslivci sami tráví zejména srnčí zvěř, která je na dietetické problémy nejcitlivější. U srnčí zvěře dochází rychle k acidózám, a pak se myslivci diví, že nachází v honitbě padlé kusy nebo tvrdí, že srnčí na vnaďiště nechodí – bohužel, už nechodí, protože pozhasínalo. Podle mého názoru i tento nešvar vnaďit bílým pečivem je jednou z příčin, proč se v poslední době v mnoha našich honitbách rapidně snižují stavy srnčí zvěře.

Černé zvěři vnaďení nezávadným tvrdým bílým pečivem jako všežravcům nevedí, ale mně osobně se velmi osvědčilo vnaďit černou zvěř několika hrstmi kukuřice – ale pozor, nikoliv pouze na zem, nebo do koryta. Kukuřice se musí přikrýt, například těžším korytem z bukových fošen dnem vzhůru nebo krytem ze slabší kulatiny a zatěžkat ještě kamenem, tak, aby vysoká zvěř nebyla schopna kryt běhy odstrčit. Potom vnaďíte pouze černou zvěř, která na vnaďišti toto zakrytí snadno ryjem odhodí a ostatní zvěř se ke vnaďení nedostane. Navíc je vnaďení takto chráněno před vlivy počasí a vnaďení je úspěšnější.

Ovšem v letech bohatých na žaludy a bukvice se na vnaďištích stejně příliš lovit nedaří. Naháňky jsou zase organizačně náročné, pro účastníky méně bezpečné a mnoho zvěře se postřelí a nikdy nedohledá, a navíc si při nich vyháňáte i ostatní zvěř z honitby.

Každý myslivec vlastní loveckého psa určitě považuje zrovna toho svého za nejlepšího. Pro lov prasat se většinou používají v našich honitbách teriéři, braky, různé druhy honičů, slídičů i jezevčáci. Tato plemena jsou výborná, ale neumí

zvěř v klidu vystavit tak, jak to umí ohaří, což je základní vlastnost psa pro způsob lovu prasat, který bych rád popsal. S ubývající drobnou zvěří v našich honitbách ubývají i možnosti využití ohařů a popisovaný způsob lovu jistě obohatí jejich využitelnost. Já osobně mám slabost pro malého münsterlandského ohaře, který je obecně pro lov v našich podmínkách podle mého názoru univerzální. Jak se říká, dobrý pes je půlka myslivce. Ovšem pro způsob lovu, který se svým Texem Eben Ezer praktikuji, je nutný dobrý výcvik a praxe. Malý münsterlandský ohař má prakticky jako jediný z ohařů tu výhodu pro lov černé zvěře, že ho lze použít bez problémů na naháňkách, protože nepatří mezi vysokoběhé ohaře, které podle zákona nelze při naháňkách používat, a tak může rychle získat zkušenosti s černou zvěří. Nevýhoda ohařů při naháňkách je, že málokterý hlásí zvěř vytrvale. Většinou vydává párkrát vysokým hlasem na viděnou a potom sleduje stopu zvěře němý, takže lovec neví přesně, kudy se zvěř v leči pohybuje. Zbarvení malého münsterlandského ohaře je bílohnné, což je výhoda při jeho sledování v leči, protože je v porostech dobře viditelný. Pro zlepšení viditelnosti psa je možné dát mu i reflexní obojek. Pes musí mít praxi s černou zvěří, nesmí ji bezhlavě napadat, musí mít před ní určitý respekt, pak je opatrný a lze ho použít pro následující způsob lovu.

Následně popsáním způsobem lovu lze lo-

vit kdykoliv, nejlépe ale v podzimních a zimních měsících, kdy již opadalo listí z křovin a stromů a selata jsou již odrostlejší. Na lov černé zvěře chodím nejraději ráno nebo i v odpoledních hodinách, protože je nutné, aby byly dobré světelné podmínky.

Jistě každý myslivec, který je častěji v honitbě, ví, kde se černá zvěř s oblibou zdržuje, a tak je proto nutné tato místa opatrně obejít a hlídat si vítr. Ideální je lovit po dešti za vlhka nebo na čerstvém sněhu, kdy se lze ke zvěři bezhluchně přiblížit. Pokud je příliš sucho, šustí listí pod nohama a pokud je přimrzáno, potom jsou vaše kroky slyšet na velkou vzdálenost a zvěř včas uniká.

Na příhodném místě pustím psa na volno a nechám ho prohledávat terén. Malý münsterlandský ohař je dychtivý lovec a je nutné ho vycvičit tak, aby lovil pro pána a pod flintou a musí pochopit, že loví přednostně černou zvěř a ostatní zvěř nesmí pronásledovat. Potom stačí sledovat pohyb psa. V hustých podrostech není obvykle jednoduché číst zvěř před vámi a je nutné vždy počkat na vývoj situace a vědět přesně na jaký kus střílíte, abyste nestřelili například vodící bachyni, která se většinou dá do pohybu jako první.

Zkušený pes si jde pro vítr, a pokud je v podrostu před ním černá zvěř, vystaví ji – u černé zvěře nezvedá přední běh jako například před bažantem, ale napne se, strne a čeká, až se vůdce opatrně přiblíží, popřípadě opatrně otáčí hlavu k vůdci a ubezpečuje pohledem, že je zvěř před ním.

Pokud lovíte na stejném místě vícekrát, inteligentní pes ví přesně, co má dělat, a jde sám na místa, kde se již se zvěří v minulosti někdy setkal.

Záleží na štěstí a zkušenostech. Ideální je, když je černá zvěř dezorientovaná a neví, co se děje, pak se vylomí ze zálehu, popoběhne a jistí, a to je optimální chvíle pro zamíření a výstřel. Kromě hustého podrostu černá zvěř s oblibou hledá záleh na jižním svahu s dobrým výhledem do všech stran, pak ji pes s dobrým nosem při dobrém větru najde i ve vysokém lese a vystaví ji na více než 100 metrů, takže můžete v klidu dalekohledem obeznat přesně situaci.

Jistě je, že se při tomto způsobu lovu nepovede pokaždé prase střílet a zvěř unikne i bez výstřelu, nebo musíte střílet v pohybu, ale je to určitě další možný způsob lovu černé zvěře, kdy o vzrušující lovecké zážitky není nouze. V mysliveckých sdruženích doporučuji o tomto způsobu lovu informovat mysliveckého hospodáře a určitě platí – všeho s mírou. Jak jistě každý myslivec ví, není dobré lovit na stejných místech příliš často, protože černou zvěř znepokojujete na stávaníštích podobně jako při naháňkách, a pokud do ní ještě střílíte, určitě se na stejném místě neobjeví více dní, popřípadě může i trvale změnit svoje stávaníště.

Na závěr si dovoluji vyzvat ostatní myslivce, majitele psů, zda mají podobné zkušenosti s využitím ohařů pro lov černé zvěře. Určitě si vaše zkušenosti ve formě článku pro Myslivost rádi přečtou i jiní čtenáři.

Ing. Zdeněk BLACKÝ, info@lovzvere.cz